

Załącznik nr 2

PRZYKŁAD DOBREJ PRAKTYKI
do opublikowania na stronie internetowej Kuratorium Oświaty w Kielcach

Imię i nazwisko dyrektora szkoły/placówki:

Beata Cebula

Pełna nazwa szkoły/placówki, w której realizowane jest działanie:

Publiczna Szkoła Podstawowa w Waśniowie

Adres: ul. Kunowska 2

Strona internetowa: <https://pspwasniow.szkolnastrona.pl/>

Tel.: 41 26 46 025

E-mail: szkola.podstawowa@psp-wasniow.com.pl

Imię i nazwisko, stanowisko osoby odpowiedzialnej za wartość merytoryczną publikacji:

Jolanta Loranty, Maria Kurek, Alina Bernat, Stella Drożdzał, Kamila Kaczmarczyk

Zakres działania:

(proszę zaznaczyć „x” właściwe pole)

- Edukacja, dydaktyka ☒
- Wychowanie, opieka i profilaktyka ☒
- Zajęcia wspomagające rozwój ucznia ☒
- Organizacja i zarządzanie ☐
- Działania innowacyjne ☒
- Nauczanie zdalne ☐
- Inne obszary *(określić jakie)* ☐

Temat dobrej praktyki:

Między słowem, obrazem i dźwiękiem – przysłowia jako klucz do kultury i nauki

Czas/okres realizacji:

Dobra praktyka była realizowana od września 2025 do kwietnia 2026 w ramach dodatkowych zajęć języka angielskiego, lekcji muzyki, plastyki i języka polskiego.

Cele działania:

- Rozwijanie u uczniów rozumienia roli przysłów i powiedzeń jako nośników kultury, mądrości i wartości w języku polskim i angielskim.
- Wzbogacenie słownictwa i sprawności komunikacyjnej w obu językach.
- Doskonalenie czytania i wypowiedzi ustnej poprzez interpretację przysłów.
- Pobudzanie kreatywności poprzez tworzenie ilustracji, scenek dramatycznych i kompozycji muzycznych inspirowanych przysłowiami; rozwijanie wrażliwości estetycznej.
- Zapoznanie uczniów z brytyjską kulturą oraz regionalną tradycją Świętokrzyskiego (elementy gwary), budowanie szacunku i otwartości na różnorodność kulturową.
- Kształtowanie umiejętności pracy w grupie, komunikacji i odpowiedzialności społecznej. Projekty interdyscyplinarne sprzyjają współpracy, nauczyciele współdziałają, ukazując zależności i powiązania między różnymi dziedzinami.
- Wprowadzenie nowych technologii (tworzenie cyfrowych plakatów przysłów, prezentacji multimedialnych) jako narzędzi wspierających naukę języków i sztuki.
- Przełożenie wartości zawartych w przysłowiach na praktyczne działania wychowawcze, realizacja programu profilaktyki szkolnej poprzez refleksję nad morałem przysłów i etycznym postępowaniem.

- Angażowanie rodziców w życie szkolne - poprzez udział w prezentacjach i organizację wspólnych wydarzeń (święteczna herbata) - wzmocnienie więzi szkoły z rodziną.

Szczegółowy opis działania:

W projekcie uczestniczyli nauczyciele języka polskiego, angielskiego, muzyki i plastyki, opiekunowie Szkolnego Klubu Wolontariatu i Samorządu Uczniowskiego, którzy wspólnie opracowali plan cyklu. Lekcje zaczęły się od burzy mózgów: uczniowie zastanawiali się, nad wyborem przysłów i ich przesłaniem. Na zajęciach języka polskiego dzieci analizowały polskie przysłowia, tłumaczyły je na współczesny im język i dyskutowały o wartościach, jakie przekazują. Polonistka zachęcała do inscenizacji - grupy uczniów tworzyły krótkie scenki obrazujące znaczenie wybranego przysłowia, co rozwijało umiejętność opowiadania i kreatywnego myślenia. Jednocześnie na lekcjach angielskiego uczniowie poznawali angielskie przysłowia i porównywali je z polskimi odpowiednikami. Uczniowie przygotowywali również dialogi z wykorzystaniem przysłów, a następnie odgrywali je w grupach, przełamywali bariery językowe i budowali pewność siebie w mówieniu. W ramach lekcji plastyki uczniowie rysowali i malowali ilustracje do wybranych przysłów. Na wspólną tablicę lub plakat nanosili kluczowe słowa powiedzenia i ciekawostki. Powstawały barwne prace pełne symboli i humoru - z wykorzystaniem różnorodnych technik. Na zajęciach z muzyki dzieci komponowały proste utwory muzyczne inspirowane usłyszonym przesłaniem (liderami grup były dzieci uczęszczające do szkoły muzycznej i uczące się gry na instrumentach). Na przykład do przysłowia: „Kto pod kim dołki kopie, sam w nie wpada” uczniowie skomponowali krótką melodię, w której motywy dźwiękowe sugerowały wpadającą kulę. Tworzenie plakatu i ilustracji czy dialogów w języku angielskim zaangażowało dzieci w intensywną pracę zespołową; widać było entuzjazm i współpracę - uczniowie dobierali się w grupy, dzielili zadania, a ich prace dowodziły kreatywności i zrozumienia tematu. Nauczyciele biorący udział w projekcie musieli działać zespołowo, dzielili się obserwacjami, zrealizowanymi przysłowiami. Dzięki temu program stał się spójny - wiedza z języka polskiego uzupełniała się z zadaniami języka angielskiego i twórczymi projektami artystycznymi. Praca z projektem wychodziła poza szkolną salę. Uczniowie chcieli pochwalić się swoją pracą, a nauczyciele promować zaangażowanie wychowanków. Wielką popularnością cieszył się cykl spotkań: „Przerwa na przysłowie”. Do prezentacji wykorzystano przede wszystkim motywy zaczerpnięte z legend świętokrzyskich, związane z miejscami, które są znane dzieciom. Na długiej przerwie raz w tygodniu przez cały kwiecień uczniowie

prezentowali efekty swojej pracy. Były pokazy scenek teatralnych, wystawa plakatów i ilustracji na korytarzu szkoły, a nawet mała kawiarnia z herbatą po południu podczas pobytu uczniów w świetlicy szkolnej („five o'clock tea”). Dzięki współpracy z opiekunami ze świetlicy środowiskowej dzieci zapraszały gości (rodziców i innych nauczycieli) do degustacji herbaty i opowiadania o wybranych przysłowia. Takie działanie integrowało społeczność szkolną i rodzinną oraz pokazywało, że nauka bywa przyjemna i praktyczna. Wydarzeniem w życiu szkoły było także przedświąteczne picie herbaty w grudniu i w tłusty czwartek. Dużym zainteresowaniem zwłaszcza u młodszych uczniów i dzieci z oddziałów przedszkolnych cieszył się zorganizowany w lutym Międzynarodowy Dzień Zakładki do Książki. Uczniowie biorący udział w projekcie przygotowali na szkolnym korytarzu stoliki wraz z niezbędnymi przyborami, gdzie można było wykonać zakładkę do książki, korzystając z inspiracji zawierających liczne aforyzmy, przysłowia i sentencje w języku polskim lub obcym. Własnoręcznie wykonane zakładki można było zalaminować (pomocą służyli starsi uczniowie) i zabrać do domu. Niezwykle barwnym pomysłem był happening zorganizowany z okazji pierwszego dnia wiosny - poświęcony powiedzeniom, wierzeniom i obrzędom ludowym. Uczennice i uczniowie przyszli tego dnia ubrani w stroje ludowe, odpowiadali na pytania quizowe przygotowane przez Samorząd Uczniowski i Szkolne Koło Wolontariatu, śpiewali piosenki po polsku i po angielsku. W trakcie całego projektu uwzględniono indywidualne potrzeby uczniów - nauczyciele proponowali różne formy działania: zadania pisemne, rysunki, role do odegrania, zadania multimedialne. Uczniowie o zróżnicowanych potrzebach edukacyjnych otrzymywali pomoc nauczyciela współorganizującego lub współpracy rówieśniczej, zaś zdolniejsi mogli przygotowywać dodatkowe materiały (własne prezentacje o przysłowia). Dzięki temu każdy zyskał możliwość zaangażowania na swoim poziomie.

Projekt łączył cele edukacyjne z wychowawczymi. Podczas zabawnych scenek i zadań dzieci naturalnie uczyły się wartości wyrażonych w przysłowia oraz doświadczały współpracy międzyprzedmiotowej. Interdyscyplinarne działania rozwijały u uczniów kreatywność oraz umiejętność współdziałania. Uczniowie dostrzegali, że elementy polskiej kultury mogą współgrać z kulturą angielską. W rezultacie powstała przyjazna atmosfera aktywnego uczenia się, która z pewnością zachęci dzieci do dalszego odkrywania języków i sztuki.

Opis uzyskanych efektów:

Realizacja interdyscyplinarnego cyklu działań opartych na przysłowia przyniosła wyraźnie zauważalne efekty dydaktyczne oraz wychowawcze.

Uczniowie nie tylko poszerzyli wiedzę i umiejętności, lecz przede wszystkim doświadczyli uczenia się jako procesu spójnego i osadzonego w różnych kulturach.

W obszarze kompetencji językowych uczniowie znacząco wzbogacili zasób słownictwa, lepiej rozumieli znaczenia metaforyczne, nauczyli się interpretować sens przysłów i powiedzeń oraz stosować je w praktyce - w wypowiedziach ustnych, pisemnych, scenkach dramatycznych i dialogach. Widoczny był wzrost swobody wypowiedzi, poprawności językowej oraz odwagi komunikacyjnej. Na języku angielskim uczniowie starali się przełamać barierę językową, traktując przysłowia jako naturalny punkt wyjścia do nauki słownictwa, prostych struktur gramatycznych i wypowiedzi sytuacyjnych. Dzięki korelacji z językiem polskim uczniowie łatwiej dostrzegali podobieństwa i różnice kulturowe, co sprzyjało głębszemu rozumieniu języka obcego.

W obszarze edukacji artystycznej (muzyka i plastyka) uczniowie rozwinęli kreatywność, wyobraźnię i wrażliwość estetyczną. Potrafili przełożyć sens przysłów na obraz, dźwięk, ruch i emocje, tworząc ilustracje plastyczne różnymi technikami, komiksy, plakaty, kolaże oraz krótkie formy muzyczne i ilustracje instrumentalne. Szczególnie cenne okazało się „malowanie muzyki” oraz dźwiękowe interpretacje przysłów, które pozwoliły uczniom wyrażać znaczenia w sposób pozawerbalny. Efektem działań była szkolna wystawa prac plastycznych oraz prezentacje muzyczne, zorganizowane dla klas młodszych, które wzmocniły poczucie sprawczości i dumy z własnych osiągnięć. Znacznym ułatwieniem było to, że część uczniów i uczennic uczy się profesjonalnie grać na instrumentach.

Projekt przyniósł również wyraźne efekty w zakresie kompetencji społecznych. Praca zespołowa, przygotowywanie scenek dla klas młodszych, wspólne inscenizacje przysłów i powiedzeń uczyły współpracy, empatii, odpowiedzialności za zadanie i wzajemnego szacunku. Uczniowie ćwiczyli umiejętność rozwiązywania konfliktów, wyrażania emocji oraz przyjmowania różnych ról społecznych. Działania te doskonale wpisywały się w założenia programu wychowawczo-profilaktycznego szkoły, wzmacniając postawy odpowiedzialności, życzliwości, kultury słowa i szacunku dla drugiego człowieka.

Istotnym efektem projektu było także wzmacnianie tożsamości kulturowej i regionalnej. Uczniowie poznawali przysłowia związane z tradycją ludową, regionalizmy charakterystyczne dla regionu świętokrzyskiego oraz lokalne zwyczaje i opowieści. Dzięki temu lepiej rozumieli wartość „małej ojczyzny”. Równocześnie, poprzez poznawanie kultury Wielkiej Brytanii, angielskich świąt

i zwyczajów uczniowie kształtowali postawy otwartości, tolerancji i ciekawości świata.

Dużym sukcesem projektu była integracja społeczności szkolnej. Wspólne picie świątecznej herbaty przed Bożym Narodzeniem, na świetlicy szkolnej, wspólna praca nad zakładkami do książki, prezentacje scenek i prac plastycznych, barwne korowody z okazji Dnia Wiosny, a także udział uczniów w działaniach na rzecz klas młodszych wzmocniły więzi między uczniami, nauczycielami i rodzicami. Rodzice pozytywnie ocenili inicjatywę, dostrzegając rozwój kompetencji dzieci, ich zaangażowanie oraz radość z nauki. Realizacja dobrej praktyki potwierdziła, że uczenie się poprzez kulturę, działanie i integrację przedmiotów sprzyja głębokiemu rozumieniu treści, oraz harmonijnemu rozwojowi ucznia. Projekt wzmocnił motywację do nauki, pozwolił odkryć talenty uczniów i stał się inspiracją do działań interdyscyplinarnych w szkole. Posłużył także do rozwijania kompetencji kluczowych, wzmacniania tożsamości kulturowej i rozwijania pasji poznawczych. Należy podkreślić, że znajomość przysłów i związków frazeologicznych u współczesnej młodzieży nie jest zadowalająca - nasz projekt jest odpowiedzią na taką właśnie diagnozę.

Wnioski z realizacji:

Realizacja interdyscyplinarnego cyklu działań potwierdziła, że uczenie się poprzez kulturę, język i sztukę jest skuteczną, atrakcyjną i naturalną drogą rozwoju. Połączenie języka polskiego, języka angielskiego, muzyki i plastyki wokół wspólnego motywu przysłów i powiedzeń pozwoliło uczniom postrzegać wiedzę jako całość, a nie zbiór oderwanych treści. Uczniowie lepiej rozumieli sens podejmowanych działań, widzieli ich celowość i chętniej angażowali się w pracę. Do realizacji działań włączali się wychowawcy i nauczyciele innych przedmiotów, widząc wartości profilaktyczno – wychowawcze wspierające rozwój kompetencji kluczowych. Korelacja międzyprzedmiotowa wpływa na podniesienie efektywności nauczania. Powracanie do tych samych treści w różnych kontekstach (językowym, muzycznym, plastycznym, kulturowym) sprzyjało utrwalaniu wiedzy, głębszemu rozumieniu pojęć oraz rozwijaniu myślenia przyczynowo-skutkowego, analizy zjawisk w kontekście. Przysłowia okazały się doskonałym narzędziem do pracy nad metaforą, emocjami, wartościami i relacjami międzyludzkimi. Projekt pokazał również, że działania twórcze i praktyczne sprzyjają indywidualizacji procesu nauczania. Uczniowie mogli wybierać formy ekspresji zgodne ze swoimi możliwościami i predyspozycjami - jedni lepiej odnajdywali się w pracy plastycznej, inni w muzyce, dramie lub wypowiedziach językowych. Dzięki temu każdy uczeń miał możliwość odniesienia sukcesu, co pozytywnie wpłynęło na poczucie własnej

wartości i motywację do dalszej nauki. Wprowadzanie treści kulturowych i regionalnych wzmacnia tożsamość uczniów oraz buduje szacunek do dziedzictwa lokalnego i narodowego. Odwołanie do tradycji ludowych, regionalizmów świątokrzyżskich oraz zwyczajów wyniesionych z domu rodzinnego ułatwiło uczniom identyfikację z omawianymi treściami i zwiększyło zaangażowanie. Równoczesne poznawanie kultury Wielkiej Brytanii sprzyjało kształtowaniu postaw otwartości, tolerancji i ciekawości innych kultur. Integracja społeczności szkolnej wokół wspólnych przedsięwzięć wzmacnia relacje i poczucie przynależności. Prezentacje scenek dla klas młodszych, wystawy prac plastycznych czy wspólne picie okolicznościowej herbaty stworzyły przestrzeń do międzypokoleniowego i międzyklasowego dialogu, budując pozytywny klimat szkoły. Zaangażowanie rodziców potwierdziło zasadność podejmowania działań odpowiadających ich oczekiwaniom wobec szkoły. Realizacja programu wychowawczo-profilaktycznego poprzez działania artystyczne i językowe jest skuteczna i naturalna. Praca nad przysłowiami sprzyjała rozmowom o wartościach, odpowiedzialności, konsekwencjach działań, szacunku do drugiego człowieka oraz kulturze słowa, co miało realne przełożenie na codzienne funkcjonowanie uczniów w klasie i szkole. Niezwykle barwne, cenne i pożądane okazały się wszystkie aktywności prowadzone w przestrzeni wspólnej. Najbardziej wdzięcznym odbiorcą okazali się uczniowie najmłodsi, którzy bardzo aktywnie korzystali i włączali się we wszystkie zadania. Był to odbiorca maksymalnie zaangażowany we wszelkie działania, nie znużony udziałem, taki który zawsze był gotowy do zabawy.

Na czyje potrzeby odpowiada zrealizowany przykład dobrej praktyki (np.: uczniów, rodziców, nauczycieli, administracji placówki, społeczności lokalnej)?
(Proszę o udzielenie odpowiedzi pełnym zdaniem).

Zrealizowany przykład dobrej praktyki odpowiada na rzeczywiste, zdiagnozowane potrzeby społeczności szkolnej, tworząc spójną i wartościową przestrzeń edukacyjną opartą na współpracy, kulturze i wzajemnym szacunku.

W pierwszej kolejności projekt odpowiada na potrzeby uczniów, którzy potrzebują działań angażujących, zrozumiałych i osadzonych w realnym świecie. Praca z przysłowiami i powiedzeniami - poprzez słowo, obraz, dźwięk i działanie - umożliwiła uczenie się w sposób aktywny, twórczy i wielozmysłowy. Projekt odpowiadał na potrzebę indywidualizacji, poczucia sukcesu, bycia zauważonym oraz bezpiecznego wyrażania emocji i własnych interpretacji. Uczniowie mogli rozwijać swoje talenty, kompetencje językowe i społeczne, a także budować pewność siebie.

Działania odpowiadały również na potrzeby rodziców, którzy oczekują szkoły wspierającej wszechstronny rozwój dziecka, dbającej o wartości i kulturę słowa. Projekt dawał rodzicom możliwość obserwowania efektów pracy dzieci, włączania się w wydarzenia szkolne oraz poczucia, że szkoła rozwija nie tylko wiedzę, ale także postawy, wrażliwość i tożsamość kulturową. Dla wielu rodziców istotne było także to, że działania promowały tradycję, kulturę lokalną i narodową, a jednocześnie otwierały uczniów na inne kultury. Rodzice bardzo chętnie uczestniczyli w aktywnościach zaproponowanych przez uczniów.

Przykład dobrej praktyki odpowiadał również na potrzeby nauczycieli, którzy poszukują skutecznych, atrakcyjnych form pracy z uczniami. Projekt stworzył przestrzeń do współpracy między nauczycielami różnych przedmiotów, wymiany doświadczeń oraz wspólnego planowania działań. Dla nauczycieli był także okazją do obserwowania uczniów w różnych sytuacjach edukacyjnych, lepszego poznania ich możliwości i potrzeb oraz stosowania różnorodnych metod pracy.

Dobra praktyka odpowiadała także na potrzeby szkoły jako instytucji, wspierając realizację programu wychowawczo-profilaktycznego oraz budowanie pozytywnego wizerunku placówki jako miejsca przyjaznego, nowoczesnego i otwartego na współpracę. Projekt wzmacniał klimat szkoły, integrował społeczność szkolną i podkreślał rolę edukacji kulturalnej i artystycznej w procesie wychowania. Działania sprzyjały rozwijaniu kompetencji kluczowych uczniów.

Projekt odpowiadał również na potrzeby społeczności lokalnej poprzez odwołania do tradycji ludowych, regionalizmów świętokrzyskich oraz wartości zakorzenionych w lokalnym dziedzictwie kulturowym. Prezentowanie efektów pracy uczniów w formie wystaw i wydarzeń szkolnych sprzyjało budowaniu poczucia dumy z własnego regionu i jego kultury. Projekt był odpowiedzią na zdiagnozowane potrzeby współczesnych uczniów, dla których przysłowia i frazeologizmy nie są językową codziennością, nie zawsze je rozumieją.

W jaki sposób zostanie zapewniona ciągłość/trwałość/cykliczność działań zrealizowanych w ramach dobrej praktyki?

Ciągłość, trwałość oraz cykliczność działań zrealizowanych w ramach dobrej praktyki zostanie zapewniona poprzez włączenie wypracowanych rozwiązań do stałej praktyki dydaktyczno-wychowawczej szkoły, systematyczną współpracę nauczycieli oraz świadome planowanie kolejnych działań w oparciu o doświadczenia zdobyte podczas realizacji projektu.

Przed wszystkim działania oparte na pracy z przysłowiami i kulturą będą kontynuowane jako sprawdzony element zajęć w kolejnych latach szkolnych jako element korelacji międzyprzedmiotowej na języku polskim, języku angielskim, muzyce i plastyce. Nauczyciele zaangażowani w projekt zadeklarowali dalszą współpracę i uwzględnianie podobnych treści w swoich planach dydaktycznych, dostosowując zakres i formy działań do wieku oraz możliwości kolejnych roczników uczniów.

Cykliczne wydarzenia, takie jak wystawy prac plastycznych, prezentacje scenek dla klas młodszych, działania międzypokoleniowe czy wspólne spotkania tematyczne (przedświąteczne spotkanie z elementami tradycji polskiej i angielskiej, prace plastyczne realizowane międzyklasowo w przestrzeni wspólnej), staną się stałym elementem życia szkoły, powtarzanym i rozwijanym w kolejnych latach w ramach prac projektowych uczniów.

Ciągłość i trwałość działań zostanie również zagwarantowana poprzez włączenie ich w realizację programu wychowawczo-profilaktycznego szkoły. Praca z przysłowiami będzie nadal wykorzystywana jako narzędzie wspierające kształtowanie postaw społecznych, kultury języka, odpowiedzialności i szacunku dla tradycji. Dzięki temu działania nie będą traktowane jako odrębny projekt, lecz jako naturalny element codziennej pracy wychowawczej.

Trwałość działań zapewni również otwartość projektu na rozwój i modyfikacje. Wypracowany model może być rozszerzany o kolejne elementy kultury, nowe przysłowia, inne obszary tematyczne lub dodatkowe przedmioty, co umożliwia jego elastyczne dostosowanie do zmieniających się potrzeb uczniów i szkoły, planowanie projektów interdyscyplinarnych.

Instytucje wspomagające realizację dobrej praktyki:

Realizacja dobrej praktyki była wspierana przez społeczność szkolną oraz środowisko najbliższe uczniom. Kluczową rolę odegrali nauczyciele różnych przedmiotów, którzy poprzez współpracę i korelację międzyprzedmiotową wspólnie planowali i realizowali działania dydaktyczne, wychowawcze i artystyczne. Istotne wsparcie zapewnił dyrektor szkoły, który stworzył warunki organizacyjne sprzyjające wdrażaniu innowacyjnych rozwiązań edukacyjnych oraz wspierał inicjatywy nauczycieli. W realizację działań aktywnie włączył się również Samorząd Uczniowski i członkowie Szkolnego Klubu Wolontariatu, którzy uczestniczyli w organizacji wydarzeń, wspierali działania integracyjne oraz współtworzyli atmosferę zaangażowania i współodpowiedzialności za życie szkoły. Ważnym partnerem byli także rodzice uczniów, którzy wykazywali

zainteresowanie podejmowanymi działaniami, wspierali ich realizację oraz pozytywnie odbierali inicjatywy szkoły.

Trudności w realizacji (*ewentualne wskazówki w kwestii rozwiązywania problemów*):

Realizacja dobrej praktyki nie wiązała się z istotnymi trudnościami, a pojawiające się wyzwania były traktowane jako naturalne elementy procesu edukacyjnego oraz zadania do wspólnego rozwiązania. Miały one charakter organizacyjny a ich pokonywanie stało się cennym doświadczeniem zarówno dla uczniów, jak i nauczycieli. Do takich wyzwań należało przede wszystkim skoordynowanie działań międzyprzedmiotowych, dostosowanie tempa pracy do zróżnicowanych możliwości uczniów oraz zapewnienie spójności realizowanych treści. Wymagało to dobrej komunikacji w zespole nauczycieli, elastycznego podejścia do planowania oraz bieżącego reagowania na potrzeby uczniów.

Istotnym elementem było także takie zaplanowanie działań, aby każdy uczeń mógł aktywnie uczestniczyć w projekcie, zgodnie ze swoimi predyspozycjami i zainteresowaniami. W tym celu stosowano różnorodne metody pracy oraz formy aktywności, co pozwoliło na skuteczną indywidualizację procesu nauczania.

Podejmowane działania organizacyjne i dydaktyczne przyczyniły się do zdobycia nowych doświadczeń, wzmocnienia współpracy między nauczycielami oraz doskonalenia umiejętności planowania pracy w ujęciu interdyscyplinarnym. Zdobyte doświadczenie pozwoli na skuteczną pracę metodą projektów.

Uzasadnienie zgłoszenia:

Zgłoszony przykład dobrej praktyki stanowi przemyślaną odpowiedź na współczesne wyzwania edukacyjne. Projekt ukazuje, że nauczanie oparte na korelacji międzyprzedmiotowej, kulturze i twórczym działaniu sprzyja głębokiemu uczeniu się, rozwijaniu kompetencji kluczowych oraz budowaniu pozytywnego klimatu edukacyjnego. Przedstawiona dobra praktyka zasługuje na upowszechnienie, ponieważ pokazuje, w jaki sposób treści programowe mogą być realizowane w sposób spójny, atrakcyjny i angażujący. Wykorzystanie przystów jako wspólnego motywu działań pozwoliło połączyć edukację językową, artystyczną i wychowawczą. Na szczególne podkreślenie zasługuje interdyscyplinarny charakter działań, oparty na współpracy nauczycieli czterech przedmiotów, opiekunów Szkolnego Klubu Wolontariatu i Samorządu Uczniowskiego. Taki model pracy wzmacnia efektywność nauczania, umożliwia lepsze rozpoznanie potrzeb uczniów oraz sprzyja budowaniu zespołu wśród

nauczycieli. Projekt stanowi przykład dobrej praktyki, którą można z powodzeniem wdrożyć w innych szkołach, niezależnie od ich wielkości czy zaplecza organizacyjnego. Istotnym argumentem przemawiającym za zgłoszeniem jest także silne osadzenie działań w kulturze lokalnej i narodowej, przy jednoczesnym otwarciu na kulturę innych krajów. Projekt wzmacnia poczucie tożsamości uczniów, uczy szacunku dla tradycji oraz rozwija postawy tolerancji i ciekawości świata. Takie podejście jest szczególnie cenne w kontekście kształtowania postaw obywatelskich. Zgłoszona dobra praktyka w pełni realizuje założenia programu wychowawczo-profilaktycznego szkoły, wspierając rozwój emocjonalny, społeczny i kulturowy uczniów. Działania projektowe sprzyjają budowaniu relacji, wzmacniają poczucie sprawczości uczniów oraz odpowiadają na oczekiwania rodziców wobec szkoły.

Ten projekt zasługuje na upowszechnienie, ponieważ łączy tradycję z nowoczesnością, teorię z praktyką oraz edukację przedmiotową z wychowaniem, nie wymagając przy tym dodatkowych nakładów finansowych.

Wykaz załączników:

Wyrażam zgodę na opublikowanie na stronie internetowej Kuratorium Oświaty w Kielcach przedstawionego przykładu dobrej praktyki.

Miejscowość, data: Waśniów, dn. 20.05.2026 r.

*Z poważaniem
Imię i nazwisko podpisującego
Stanowisko podpisującego*

(podpisano elektronicznie)